

DOLNO- POČERNICKÝ Lístek

Farnost Dolní Počernice
Při kostele Nanebevzetí Panny Marie

ÚVODNÍ SLOVO

Čas velikonoční

Je tu jaro a Velikonoce, které by měly být časem slunce a světla, nové energie do života, nové radosti. Ale kde najdeme místo klidu a pohody, když se pořád dějí věci divné nebo hrozné? Jak se zbavit hrozné inflace?

Nejde o to, abychom se měli lépe než před rokem. To většina z nás „normálních lidí“ nebude. Ale nejde o to, abychom měli čím dál víc peněz. To většina z nás také nebude, inflaci neunikneme. Samozřejmě potřebujeme tolik, abychom mohli slušně žít, ale že se budeme mít stále lépe, nám nikdo neslibuje. Představa, že čím má člověk větší majetek, tím se má lépe a tím je šťastnější, je jen iluzí.

Buďme rádi, že máme poctivou vládu a poctivého prezidenta, kteří nám nelžou a nesnaží se nás podvést. To, že mají velké potíže, je zřejmé, ale oni je přece nezpůsobili. Že potíže státu dopadají na jeho občany, je také zřejmé. Tak to prostě je. Je také zřejmé, že staré dluhy se budou muset splácet a že se nebudeme mít stále lépe, nýbrž spíš hůře.

To ale není pesimistický výhled do budoucnosti. Hledejme duchovní oporu. Potřebujeme svůj život opřít ne tolik o materiální statky, nýbrž především o hodnoty duchovní: přátelství, lásku, věrnost, poctivost, úctu k druhému, toleranci k druhému, spravedlnost, naději, radost ze života... Lidé, kteří staví na duchovních hodnotách, bývají lidmi spokojenými a šťastnými. To je naše vyhlídka, to je naše šance.

Libor Ovečka

Květná neděle se letos i přes nepříznivou předpověď počasí vydařila podle původního plánu – tedy při ranní mši s průvodem s ratolestmi kolem kostela a při desáté s velkým průvodem od kříže před farou spojeným s jízdou na koni (když nemáme k dispozici oslátka, jak praví evangelium).

Jsem ambiciózní. Mám ambice dojít do Božího království...

Milí čtenáři našeho občasníku DoPoLi. Možná jste zaregistrovali v předchozích dvou číslech novou tradici rozhovorů s více či méně známými farníky. Takřikajíc zpovídání jsme byli zatím my dva Miša Regálová a Tomáš Jirsák zvaný Havran. Rozhodli jsme se vám v tomto čísle představit toho, kdo za novou tradicí stojí a v tomto čísle jsme si vyměnili role. Ptali jsme se my dva s Havranem a odpovídal nám Michael Mareš, nový hlavní redaktor DolnoPočernického Lístku. Také on nám o sobě řekl pár informací ze soukromého i pracovního života a umožnil nám nahlédnout do jeho minulosti a do doby, kdy ještě s manželkou Gábinou nebydli v Dolních Počernicích.

Již nějakou dobu tě celkem pravidelně vidáme s tvojí rodinou na nedělních bohoslužbách v 10 hodin. Jaká byla vaše cesta do Dolních Počernic a k nám do farnosti a odkud pocházíš?

Jsem ročník 1984, narodil jsem se v Ústí nad Orlicí, protože půlka mé původní rodiny pochází z nedaleké České Třebové. Když mi byly asi dva roky, přestěhovali jsme se do Čerčan, což je vesnice nedaleko od Prahy. Můj otec tam dostal přidělený „panelákový“ byt, protože tam nastoupil do Státního podniku PREFA, který vyráběl betonové pražce. Vzpomínám si i na jeden jeho nepěkný pracovní úraz, při kterém přišel o prst na ruce, který mu rozdrtila jakási drtička, která mu vtáhla ruku. Mně bylo tenkrát asi pět nebo šest let – je to jedna z mých raných vzpomínek na dětství. Musím ale dodat, že se se svým hendikepem skvěle vyrovnal a navzdory nepřízní osudu stále hraje na kytaru i na klavír, naučil se to i bez prstu. Jinak jsem prožíval asi normální klukovské dětství, hrál jsem fotbal, hokej...

Kam jste tehdy chodili na nedělní bohoslužby, asi do Poříčí nad Sázavou, že?

V Čerčanech v té době nebyl římskokatolický kostel, ale do kostela jsme chodili tam, kam se dalo nejlépe dojet s malými dětmi vlakem, což bylo do Chocerad. Auto jsme vlastnili až někdy od začátku 90. let. Po „sametové“ revoluci se v čerčanském kulturním domě začaly sloužit nedělní mše v místnosti, která byla pravděpodobně šatnou pro účinkující – byl to opravdu malý prostor, téměř polosklepní, vykachlíčkovany, pro třicet až čtyřicet lidí. Tam jsem začal i ministrovat. Byl jsem také v kontaktu se salesiány, zažil jsem chaloupky, na kterých jsem byl asi pětkrát, na posledních jsem byl i asistentem.

Takže v Čerčanech začala i tvoje školní léta?

Ano, základní školní docházku jsem zahájil v Čerčanech a od šesté třídy jsem nastoupil do primy na Arcibiskupské gymnázium v Praze, což byla tehdy velmi výběrová škola. Dodnes moc nevím, jak je možné, že jsem byl přijat, ale podařilo se. Po prvním ročníku studia jsme se s rodiči přestěhovali do prvorepublikové vily po babičce v pražském Motole.

Během školní docházky jsem se nepovažoval za dobrého studenta, spíše za podprůměrného, ale maturita se mi nakonec povedla na samé jedničky. Poté, co jsem takto úspěšně odmaturoval, jsem šel studovat žurnalistiku – mediální studia, strávil jsem rok na výměnném pobytu v Dánsku a půl roku v Americe.

A co bylo dál?

Do Ameriky za mnou na nějaký čas přijela i moje nynější manželka Gábina, se kterou jsme se seznámili v roce 2009 přes sport, ve kterém jsme doposud aktivní. Je jím florbal a měli jsme tehdy společné známé. Po mém návratu z Ameriky jsme se zasnoubili a sestěhovali jsme se do bytu 2+kk do Hostivaře. Brali jsme se před 11 lety v kostele Panny Marie Sněžné a jedním z našich oddávajících byl P. Vojtěch Eliáš, současný kněz ze sousední farnosti při kostele sv. Ludmily v Horních Počernicích, kterého znám už od dob mých studií na gymnáziu. Tam tehdy docházel vyučovat náboženství

z Kostela sv. Ludmily na Náměstí Míru. Já i spolužáci jsme ho měli velmi v oblibě pro jeho svěží přístup ke studentům. Podnikal s námi tehdy různé zajímavé výlety včetně zahraničních.

Tím se asi zvolna blížíme k otázce na vaši předchozí domovskou farnost.

V Hostivaři, kde jsme od jara 2012 bydleli, jsme chodili do Kostela Stětí sv. Jana Křtitele. Je to malý kostelíček ve Staré Hostivaři, který do velké míry připomíná zdejší dolnopočernický, velikostí, slohem i stylem. I celé tamní okolí má vlastně podobný vesnický charakter jako je tomu tady. Tam je Botič, tady teče Rokytky. To vše nás možná podvědomě ovlivnilo, když jsme se v roce 2015, po narození prvního dítěte Emmy, začali rozhlížet po parcele vhodné pro stavbu domu.

A co lidé ve farnosti?

Farnost tam byla mnohem mladší, pokud jde o průměrný věk věřících. Byly to hlavně mladé rodiny s malými dětmi. V době, kdy jsme do ní docházeli, tam zrovna přišel nový kněz Karol z Polska. Byl velmi činorodý, uměl lidi „vyburcovat“ ke spolupráci a ke všemožným aktivitám, které spoluorganizoval.

Jak vnímáš dolnopočernickou farnost?

Nechci dělat nějaké unáhlené soudy, přece jenom jsme tu jen pár let a teprve farnost i lidí v ní poznáváme. Ale přijde nám, že jsme do ní přišli zrovna v době, kdy prochází, nebo začala procházet nějakým přerodem. Určitě k větší soudržnosti nepomohla také covidová opatření. Vnímám, že občas je mezi farníky cítit nesoulad, nějaké protichůdné tendence. Každopádně se snažím vidět hlavně to pozitivní. Je to živé společenství, v němž ne všichni nutně musí smýšlet stejně a být v jedné společenské a politické „stáji“, ale farnost by ideálně měla táhnout za jeden provaz.

Kdy jste vlastně začali chodit do našeho kostela?

Obě naše děti byly pokřtěny ještě v Hostivaři. Ve zdejší farnosti jsme od podzimu 2018, kdy jsme se do Počernic přestěhovali.

Jak probíhá nebo probíhalo vaše zabydlování a sžívání se s farností?

Navazujeme na to, co jsme znali z Hostivaře. Některé nápady by se odtamtud daly možná přenést sem. Líbí se nám otevřenost farnosti pro všechny v obci. Nejdříve jsme se pozvolna „rozkoukávali“, ani jeden z nás nejsme příliš extrovertní v navazování nových kontaktů, bereme to přirozeně, jak to přijde. Zkrátka nejsme v tom sami progresivní, ale zase nechceme být úplně schovaní. Takže jsem rád při dotazníkové akci ohledně procesu synody v církvi nabídl své služby, které jsou z mého pracovního oboru. A sice, že bych mohl pomoci s vydáváním občasníku DoPoLi. Poté mě kontaktoval Havran. Myslím, že byl potěšen, že mu ubude jeden úkol. Kdo byl ale rád určitě, byla jeho manželka Zuzka – Víla, ta mi opravdu aktivně děkovala. Nechtěl jsem příliš měnit koncept, protože jsem tady nováček. (Havran: „Klidně neváhej a do přestavby se pusť.“) Časem o tom uvažuji, zatím poznávám prostředí a lidi.

Říkáš, že nejste extrovertní, ale u vaší Emmičky to tak, myslím, není? Velmi brzo se zapojila do ministrování...

No, to bylo těsně před covidem, tehdy jí bylo pět let. Emmička má ráda výzvy a úkoly. Také má ráda funkce, takže zkoumala, jak se zapojit. Vzhledem k tomu, že jsem sám býval ministrantem, tak mi přišlo přirozené jí v jejím zájmu podpořit. Opakem je náš mladší syn Bruno, kterému je pět let nyní. Ten úkoly nevyhledává a disciplína v jejich plnění není moc jeho parketa. Takže zatím čekáme až trochu povyroste...

Členy vaší čtyřčlenné rodiny už tedy známe. Mohli bychom nyní ještě detailněji probrat vaši práci?

To bylo naše pojitko od začátku vztahu s Gábinou, ačkoli to vlastně bylo až „druhotné objevení“. Gábina tehdy pracovala pro Lidové noviny, já jsem byl sportovním redaktorem v Hospodářských novinách, takže jsme v tom smyslu mívali společné téma hovoru. Já jsem potom odešel do magazínu Forbes, kde jsem strávil deset pracovních let psaním o byznysu a rozhovory se zajímavými, známými lidmi ze sportu, kultury, z podnikatelské sféry, z oblasti společenského života. Namátkou mohu

uvést třeba Jaromíra Jágra nebo, Leoše Mareše, z byznysmenů třeba Ivo Lukačoviče, majitele portálu Seznam.cz, nebo Tomáše Čupra z Rohlík.cz. Gábina v současné době dělá podobnou práci ve „svém“ lifestylovém časopise, který je přílohou Hospodářských novin a nese název „PročNe“. Já jsem se před časem do HN vrátil a pokračuji v byznysovém zpravodajství. Takže nyní pracujeme společně v jedné redakci, i když v práci se zas tak moc nevidáme.

Co děláte ve volném čase, když se nějaký naskytne?

Stále hrajeme florbal. Máme rádi dobré jídlo, baví nás dobré restaurace, takže občas vyrazíme. Máme rádi moderní výtvarné umění, hlavně české. Rádi navštívíme např. DOX nebo Kunsthalles Praha, chodíme tam i s dětmi. Jezdíme na výlety a náš koníček je hezká dovolená. Rádi jezdíme k moři, i když covid nás zbrzdil. Děti bereme s sebou, aby všechno zakusili s námi společně, jazyk, kulturu, styl života, jídlo...

Ještě bychom se krátce dotkli tvé původní rodiny a zeptali se na tvé rodiče a sourozence?

O tatínkovi jsem se již zmínil, snad bych ještě doplnil, že se profesně také setkal se žurnalistikou a nějakou dobu vydával Odborový magazín železničářů. Maminka je učitelkou matematiky na střední zdravotnické škole a nyní má krátce před důchodem. Mám dvě mladší sestry, obě jsou vdané a mají děti.

A na závěr jsme si nechali možná to nejpodstatnější: Co je pro tebe v životě důležité, kam chceš dojít?

V posledních letech, zhruba někdy po „třicítce“, jsem si začal uvědomovat, že je to hlavně rodina, pak samozřejmě zdraví, naplňující práce, která má určitou úroveň, jsem ambiciózní. Mám ambice dojít do Božího království. Zároveň už jsem myslím došel do bodu, kdy si uvědomuji, že si nic nezasloužím, ale všechno je mi dáno.

Za rozhovor děkuji Míša a Havran

STALO SE

Svatoštěpánské koupání: Moje poprvé

Úplná zima nebyla, něco kolem 5 stupňů Celsia. Na rybníce slabá vrstva ledu z předchozích mrazivých dní, slunce nesvítilo. Tak vypadaly podmínky tradičního Svatoštěpánského koupání 2022. Miluji koupání a mám smysl pro každou „blbost“, zároveň ale nesnáším jakékoliv sebeubližování, například trýznění hladem a studenou sprchu bych si nikdy nepustila. Ale tahle akce by mohla být něco pro mě.

Na novou zkušenost jsem se fakt těšila. Skoro jsem nemohla na Štěpána dospát, abychom nepřišli do kostela pozdě. V košíku svého kola jsem si tentokrát vezla koupací výbavu i růžový župánek s kapuckou. Správné boty jsou vždy základem každého sportovce, takže ačkoli jsme ježky neočekávala, přesně tyto se budou určitě hodit. Plavky vcelku jsem vyhodnotila jako lepší volbu než bikiny a na hlavu červenou čapku vánočního skřítky...

Každopádně rádi jsme po vylezení z vody přijali pozvání na kávu a kus řeči do tepla fary. Čekala jsem, že budu k nezahřátí, ale žádná rozklepanost se nedostavila. Bylo mi fajn.

Jaký v tom byl trik? Nedávno jsem viděla film Jak utopit doktora Mráčka a přesně tak přirozeně, jak po schodech dolů k hrníčkům s dušičkami scházel šéf vltavských vodníků Miloš Kopecký, vstoupila jsem do vody i já. Žádný problém.

Iva Polochová (redakčně kráceno)

Ples ve Stodole

V sobotu 28. ledna se konal v Horních Počernicích v nově zrekonstruovaném objektu Chvalského zámku nazývaném „Stodola“ originální ples, pořádaný tradičně společně farnostmi z Dolních i Horních Počernic. Od sedmi hodin večer se postupně scházeli lidé chtiví dobré zábavy i tance. Místenky k sezení u stolů (cca 120) byly vyprodány, ale i tak se sešla více než stovka mladých, kteří místo u stolu nepotřebovali. Ples zahájil Petr Herian a pozval na podium také svého bratra Pavla, aby tato dvojčata mohla svými křestními jmény připomenout před třemi hodinami nově zvoleného prezidenta pana generála Petra Pavla. Tombola byla tradičně rozsáhlá a hodnotná, připravovaná dlouho před začátkem plesu. Lístky do tomboly prodávala mladá děvčata a brzy všechny vyprodala. S cenami byla spokojenost, dostalo se skoro na každého. Nejhodnotnější ceny se losovaly, aby se dosáhlo většího napětí a legrace.

Dvoje rytmické a velmi pěkné předtančení připravila taneční škola Artimo, kde se představily dvě nadějně počerničačky – Anežka Císařová a Cecílie Zemanová. Sponzorsky pojatý catering s překvapivě nízkými cenami zorganizoval Jaroslav Krbec s manželkou Veronikou. S nabízeným jídlem a pitím byla všeobecná spokojenost. Plesu se zúčastnil také dolnopočernický farář P. Libor Ovečka, který si srdečně popovídal s mnoha „ovečkami“ z Dolních i Horních Počernic.

K tanci a poslechu hrál pražský big band Horáček Swing Orchestra, který nastoupil už hodinu před začátkem plesu. Je to amatérské těleso s více než třináctiletou koncertní tradicí a předvedli se skvělou taneční muzikou. Rozsahem repertoáru a kvalitou interpretace se jistě vyrovnali výkonům orchestrů Karla Vlacha, Jiřího Zelenky aj. V orchestru, čítajícím pro tento večer dvacet členů, hrají i čtyři počerničáci – Václav Santolík – pozoun, Petr Bechyňák ml. – saxofon, Milan Císař – kytara a Josef Zeman – trubka. Každý z nich si vychutnal svoje sólo. Ples oficiálně končil o půlnoci, ale mnoho účastníků zůstalo a diskutovalo dál. Ples se ohromně vydařil a tak nezbyvá než poděkovat za jeho skvělou organizaci hornopočernickým farníkům.

Petr Bechyňák

Koblihová party 2023

Je hezké držet tradice a je hezké tradice zakládat. Vloni se nám zřejmě podařilo založit jednu takovou novou hezkou tradici, pořádat v úterý před popeleční středou koblihovou party. I když to možná vypadá, že hlavním cílem takové akce je se před začátkem čtyřicetidenního postu na

poslední chvíli ještě pořádně nacpat (a z názvu akce vyplývá, že jídlo je její ne nepodstatnou součástí), ve skutečnosti jde hlavně o to se sejit a v příjemné uvolněné atmosféře strávit společně hezký večer. A tohoto cíle bylo letos již po druhé dosaženo v plné míře. Děkuji za to všem, kdo se o ten krásný večer jakkoli zasloužili, ať už tím, že přinesli domácí nebo i kupované koblihy nebo jiné vynikající pochutiny a tekutiny, nebo „jen“ tím, že se zúčastnili a pomohli vytvořit tak fajn atmosféru. Doufám, že v podobně příjemné nebo ještě lepší – je-li to vůbec možné – atmosféře se nám povede úterní večer před popeleční středou prožít i další roky. Už teď se těším!

Havran

Oprava střechy na faře

Větrné počasí posledních měsíců nejen lámalo a vyvracelo stromy, ale působilo i jiné škody. Například na střeše fary se na jednom místě uvolnila plechová krytina a na půdu fary při dešti zatékala voda. Těto nemilé události udělali přítrž Jirka Cerman a Standa Zmátlo. Jirka na faru přijel s firmní vysokozdvížnou plošinou, s jejíž pomocí na střechu vyzdvihl Standu, kterému nahoře s opravou střechy vydatně pomáhal. V onu sobotu bylo mrazivo, větrno a poletoval sníh – bylo prostě počasí, do kterého byste psa nevyhnali. Tato

nepřízeň živlů však nezastavila naše „chrabré ochránce fary“, kteří se ničeho nezalekli. Patří jim za to velký dík!!! A velký dík patří i firmě Elektrolina a. s., která zapůjčení plošiny poskytla farnosti jako dar.
Za vděčné farniky František Jakubec st.

Masopust se vydařil

Třetí únorovou sobotu opět ovládlo Dolní Počernice masopustní rejdnění. Průvod masek a maškar od Českého statku přes několik rozpustilých zastavení tradičně vedl pronobus Havran se svými pomocníky. Ti za doprovodu kapely Vrzavá Suzy vsázely do mobilní šatlavy každého pana nebo paní domácí při všech občerstvovacích návštěvách. Rej masopustníků, mezi nimiž nechyběli mažoretky i kočár s medvědem, obešel úřad městské části, podniky jako Rang de Basanti, Léta páně, Svornost a Na Kempu, a zastavil se také na faře, kde pronobus na adresu pana faráře zarýmoval: „Místo aby dlel na modlitbách kostele, právě jsem ho vytáhl z postele!“ Tak zase za rok!

Michael Mareš

Smířená: Mireia Ryšková ve velkém článku Hospodářských novin

Na konci ledna vyšel ve víkendové příloze Hospodářských novin obsáhlý text Vladimíra Ševely o ženách v církvi, který začíná takto: „Dnes máme prezidentky i premiérky, v jedné prastaré globální organizaci, katolické církvi, však ženy stále hrají spíše jen úlohu poslušných služebnic. Nemohou například vykonávat kněžské povolání. Jsou však i takové katoličky, kterým se to nelíbí a jsou ochotné to dát najevo.“

Jednou z hlavních postav je uznávaná teoložka, i členka dolnopočernické pastorační rady a naše farnice Mireia Ryšková. V článku je popsán, jak se za komunismu chystala na – tehdy tajná – studia teologie a sama ve skrytu toužila po tom, aby měla možnost později sloužit církvi stejně jako muži, tedy jako kněz. „Myslím, že by žena měla mít právo zastávat i v církvi to místo, ke kterému se cítí povolána,“ napsala ve svém dopise knězi a teologovi Josefu Zvěřinovi zkraje 80. let.

Korespondence dlouho zůstávala nepublikovaná a vyšla až loni v nakladatelství Karolinum. „Dostaly se ke mně jen kladné ohlasy, ale v minulosti jsem se jednou do slechla, že některým církevním hodnostářům vstávaly vlasy na hlavě, když slyšeli mé jméno, a mluvili o mně jako o feministce,“ povídá Mireia v rozhovoru, který vznikl „ve starosvětsky zařízené místnosti na faře

BYZNIS ZPRÁVY NÁZORY TECH REALITY INVESTICE PODKASTY PRŮLEB ARCHIV DALŠÍ Března

V katolické církvi muži stále rozhodují, jak mají ženy nakládat se svým tělem a životem. Ty už se ale ozyývají

Vladimír Ševela interview
28. 1. 2023 20:04 • Aktualizováno • 15 minut čtení • [PŘEHLED ČLÁNKŮ](#)

Smířená „feminizace prošli celý život v zastavení“ řád kněžství Mireia Ryšková. Autor: • Věsta Váňková

Dnes máme prezidentky i premiérky, v jedné prastaré globální organizaci, katolické církvi,

v Praze – Dolních Počernicích“, jak to autor v textu popisuje. Mireia na jeho dotaz, jak se sžívá s tím, že postavení ženy se nejen v otázce svěcení, ale ani v dalších oblastech v církvi za posledních čtyřicet let výrazně nezměnilo, odpověděla: „Smířit se musíte, nemůžete prožít celý život v naštvanosti.“

Celý text najdete online na webu Hospodářských novin:

<https://vikend.hn.cz/c1-67163870-v-nejvetsi-cirkvi-maji-zeny-rolu-o-nicem-nerozhodujicich-podraznych-bytosti-nektere-katolicky-se-ale-o-tom-neboji-mluvit>

Článek je za paywallem a pro ty, kdo nemají (nebo si nechtějí pořídít) předplatné HN, jsem vygeneroval speciální adresu, kde se k plnému znění článku dostanete. Zadejte do prohlížeče:

<https://vikend.hn.cz/c7-67163870-1-c61b36e2ffe6569>

Michael Mareš

Z JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 28. 2. 2023

- Strom za kostelem byl pokácen a byly vysazeny dvě sakury namísto již dříve pokáceného stromu. Za nyní pokácený strom budeme vysazovat keře.
- Brigády: Kličky na oknech a kliky na dveřích byly na celé faře již vyměněny. Ještě se během zimy dá do pořádku kuchyňský kout v herně. Na tom se ještě pracuje. Byla vyluxována věž kostela.
- Co je třeba udělat: Nutnost opravy díry ve střeše fary. Opravu provede p. Antonín Kolka (klempíř), který si na to přiveze plošinu. *(Nakonec to dopadlo jinak. Pozn. red.)*

Více informací na webu farnosti:

<https://www.farnostdolnipocernice.cz/z-jednani-pastoracni-rady/>

Příští setkání Parafy bude v úterý 18. dubna 2023 od 19:00 hodin na faře v DP.

Zapsal: Jirka Cerman (redakčně kráceno)

POZVÁNKY

Přijďte na Rokytku

Počernický dětský sbor Rokytky společně s farností srdečně zvou na Velikonoční benefiční koncert, který se bude konat v neděli 16. dubna v 17 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie zde v Dolních Počernicích. Jeho výtěžek bude věnován organizaci Člověk v tísni. Vystoupí koncertní sbor s duchovním a jarním programem a také se představí sólisté Rokytky a další sólisté z pěvecké třídy sbormistryně Andrey Čančarové. Těšit se můžete například na Truvěskou mši Petra Ebena, kde se na flétnu představí Josef Nožička ml.

Budeme se na Vás těšit!

Andrea Čančarová Houfkovká, sbormistryně

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST A ROKYTKA
POŘÁDÁJÍ

 Velikonoční
benefiční koncert

NEDĚLE 16. 4. 2023 V 17 HODIN
KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE
PRAHA – DOLNÍ POČERNICE

ÚČINKUJÍ
ROKYTKA, POČERNICKÝ DĚTSKÝ SBOR
SÓLISTÉ

VÝTĚŽEK KONCERTU BUDE VĚNOVÁN ORGANIZACI ČLOVĚK V TÍSNI

Nocování ve farní zahradě je zpět

Loni se uskutečnil první ročník nocování na farní zahradě, a jelikož se akce zdařila, letos nás čeká ročník druhý. Kdo chce zažít spoustu dobrodružství, strávit noc pod širým nebem, poznat nové kamarády, neváhejte a přihlašte se na eva.nozickova@seznam.cz. Vítány jsou všechny děti, jejich kamarádi, spolužáci... a těšme se. *Za přípravný tým Eva Nožičková*

Náboženství a příprava na první svaté přijímání

Každý čtvrtek v 15:15 se otevřou dveře fary pro děti z „nábožka“. Dohromady – Metúdek, Zita, Samík, Týna, Hedvika, Štěpánek, František, Rafík, Maruška, Hanička, Klárka – společně tvoříme fajn partu dětí, povídáme si, hrajeme hry, tvoříme. a občas máme i pořádnou hostinu, to když nám holky z Dámského klubu něco nechají:-)

A první svaté přijímání? Slavnost, na kterou se pilně od září připravujeme, proběhne v neděli 4. června 2023 při mši svaté v 10:00, a budeme moc rádi, pokud náš velký den strávíte s námi.

Na fotce zleva: Milí, Ráťa, Štěpánek, Emma, Klárka a Liduška, do plné sestavy chybí Kuba, který byl zrovna nemocný. *Eva Nožičková*

Nocování na farní zahradě

Zvány jsou děti, které zvládnou noc bez rodičů, věk není rozhodující.

Čeká nás: opékání buřtů, noční bojovka, hry, čtení a spousta zábavy

Sraz: v pátek 12.5. v 18:00 před farou

Konec: v sobotu 13.5. v 10:00 na farní zahradě

S sebou: spacák, karimatku, **TEPLÉ** oblečení na spaní (v případě nepříznivé počasí budeme nocovat na faře)

Přihlašovat své dítě můžete zde:

eva.nozickova@seznam.cz, tel. 606 606 888

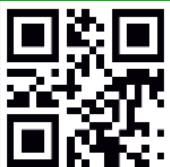

16. ročník
17. 6. 2023

SETKÁNÍ KŘEŠŤANSKÉ AKTIVNÍ MLÁDEŽE

Přihlašování
od 1.4.2023
do 31.5.2023
iskam.cz

Pořádá salesiánské hnutí mládeže Farnost: Náměstí Děkujeme s podporou Křesťanská mládež NOE Katolický týdeník Tarsicius

BOHOSLUŽBY O VELIKONOCÍCH 2023

v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Dolních Počernicích

(sledujte informace na www.farnostdolnipocernice.cz)

den / svátek	hodina	bohoslužby
neděle 2. 4. Květná neděle (žehnání ratolestí)	8.30 10.00	Průvod s ratolestmi kolem kostela, mše svatá Průvod s ratolestmi od fary, mše svatá
čtvrtek 6. 4. Zelený čtvrtek	18.00	Mše svatá na památku Poslední večeře Páně
pátek 7. 4. Velký pátek	18.00	Velkopáteční obřady
sobota 8. 4. Bílá sobota	10.00–17.00 20.00	Možnost adorace u Božího hrobu Velikonoční vigilie
neděle 9. 4. Slavnost Zmrtyčvstání Páně	10.00	Mše svatá (s žehnáním pokrmů)
pondělí 10. 4. Pondělí velikonoční	8.30	Mše svatá
neděle 16. 4. 2. neděle velikonoční (neděle Božího milosrdenství)	8.30 10.00	Mše svatá (možnost přijmout svátosti pomazání nemocných) Mše svatá (zvláště pro rodiny s dětmi)

Připravuje se dětská scholička

Rádi bychom pozvali všechny děti, které by chtěly zpívat a zapojit se do nácviku písniček. Sejdeme se každou třetí neděli v měsíci před dětskou bohoslužbou v 9:00 na faře. Můžete přijít i trochu dříve (8:45), abychom od devíti začali trénovat písničky.

Ted' do konce školního roku budou tři dětské mše svaté.

Sejdeme se v neděli 15. dubna. Můžete se podívat s maminkou a tatínkem na písničky Od Boha radost a Ovečka kudrnatá (Zpíváme si písničku) (ve ZP I/str.2 a 13).

Neděle 21.5. – Bože, Otče na nebi a Chvála, Tobě patří chvála (Zpěvník Hosana) (Hos.I/23 a 253).

Neděle 18.6. – Otče můj (ZP III/Hos.III/324), Sluneční píseň (ZP V/23).

Děkují a těším se na vás,

Anežka Zemánková

Noc kostelů 2023

Tradiční akce se letos bude konat v pátek 2. června 2023. Letošním tématem dolnopočernické Noci kostelů je *Nebe a jeho ztvárnění v umění a Písmu*. Program začíná v 17:00 hod. a počítá se zapojením místních dětí a umělců. Organizuje opět Draha Kráčmarová. Pro více informací sledujte web farnosti, nástěnku u kostela či ohlášky.

Výstava obrazů Zdeňky Hoškové v kostele

Měla by se konat od 15. dubna 2023 (vernisáž v 16:00) a poběží zhruba měsíc. Půjde o šest obrazů. Výstava by byla přístupná pouze v době, kdy je kostel normálně otevřený. Otvírá se tím prostor i pro další umělce, mohou být realizovány další výstavy.

RŮZNÉ

Tip na (duchovní) cestu: Poličany u Benešova

Posílám všem pro útěchu, kdo přišli o své blízké, kdo se těší na opětovné setkání s nimi, koho zmáhají všední starosti, vážné nemoci, úzkost, kdo nese těžký kříž...

Tyto pohledy, obrázky, přání vytváří řeholní sestry v Trapistickém klášteře v Poličanech na Benešovsku (kousek od Slapské přehrady). V klášterním obchůdku mají vlastní výrobu sušenek, čokolád, kosmetiky a dalších výrobků. Zároveň rády a vřele přivítají ve svém Domě pro hosty kohokoliv, kdo chce prožít chvíle ticha, odpočínutí, modlitby nebo chce načerpat novou sílu do dalších dní. Rády uvítají věřící, nevěřící, ženy, muže, děti, rodiny i zasvěcené osoby, ať na individuální či skupinový pobyt, duchovní obnovu nebo dovolenou. Jezdím tam pravidelně osm let a s velkou radostí.

Martina Homolová

Společné prostory – společný úkol

Milé sestry, milí bratři, chtěl bych Vás požádat o pomoc s úklidem společných prostor fary. Úklid si musíme rozdělit mezi sebou. Na magnetické tabuli na faře se objevila tabulka, do které se můžete k této jednorázové službě zapsat. Bylo by fajn, kdyby úklid proběhl každý týden, tedy

kdyby se na každý týden někdo zapsal. Vedle tabulky služeb je seznam činností, které je v rámci úklidu potřeba udělat. Není to nic, co by kdokoli z nás nezvládl. Den a čas úklidu v rámci zvoleného týdne si každý může zvolit podle svých časových možností, jen je třeba se domluvit s někým, kdo má klíče od fary, aby se uklízeč dostal dovnitř. Předem děkuji všem ochotným za péči o naše společné blaho.

Havran

Aktuální seznam akcí koncem školního roku 2022/2023

POUŤ FARNOSTI

Sobota 27. 5. 2023 Pout' farnosti –

Skalka (Mníšek pod Brdy)

nebo Hájek (<http://hajek.ofm.cz/>)

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Čtvrtek 15–16. hod. na faře v D. Počernicích

PŘÍPRAVA NA 1. SV. PŘIJÍMÁNÍ

Pátek 14–15. hod. na faře v D. Počernicích

POČERNICKÝ (NEJEN) DĚTSKÝ KLUB

Pátek 15–17. hod. na faře v D. Počernicích

SPOLČO PRO MLADÉ V Hor. Poč. na faře

Čtvrtek od 17.00 (14–cca 16), od 18.00 (17 a výš)

MINISTRANTSKÉ SCHŮZKY

Každou neděli od 9.30 v kostele

SCHOLA

Každou neděli od 8.00 na faře

SCHOLA S ANEŽKOU

ZVLÁŠTĚ PRO DĚTI

Každou 3. neděli v měsíci od 8.45 na faře

DĚTSKÉ BOHOSLUŽBY

Každá 3. neděle v měsíci: 16. 4., 21. 5., 18. 6.

FARNÍ AKAKAO

Každá 3. neděle v měsíci: 16. 4., 21. 5., 18. 6.

FARNÍ AKAFE

Každou neděli po mši svaté

PŘÍPRAVY NA DĚTSKÉ BOHOSLUŽBY

Dle domluvy realizačního týmu.

DÁMSKÝ KLUB

Každá sudá středa

HOVORY O VÍŘE

Zpravidla každý sudý čtvrtek

SPORT

Středa každý týden od 20.00 v tělocvičně ZŠ D.P.

VELIKONOČNÍ KONCERT ROKYTKY

Neděle 16. 4. 2023 od 17.00 v kostele D.P.

VÝLET NA ZELENÝ ČTVRTEK

Čtvrtek 6. 4. 2023 (sraz v 7.50 na faře v D.P.)

VÝSTAVA OBRAZŮ ZDEŇKY HOŠKOVÉ V KOSTELE

Pravděpodobně se bude konat od 15. dubna 2023 (vernisáž v 16:00) a potrvá zhruba měsíc.

„PÁLENÍ ČARODĚJNIC“ NA FARNÍ ZAHRADE

Neděle 30. 4. 2023

SPANÍ NA FARNÍ ZAHRADE

Pátek 12. 5. 2023

NOC KOSTELŮ

Pátek 2. 6. 2023

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Neděle 11. 6. 2023

SKAM (Setkání Křesťanské Aktivní Mládeže)

Sobota 17. 6. 2023

ROZLUČKA SE ŠKOLNÍM ROKEM

Neděle 18. 6. 2023 Po mši v 10 hodin grilování na farní zahradě (spolu s oslavou Dne otců:)

BRIGÁDY FARNOSTI

Během prázdnin a podle aktuální potřeby

POUTNÍ SLAVNOST V NAŠEM KOSTELE

Neděle 20. 8. 2023

ŽEHNÁNÍ AKTOVEK

Neděle 3. 9. 2023 Po mši v 10 hodin grilování na farní zahradě